

Intervju med stortingsrepresentant Grete Wold fra Sosialistisk Venstreparti.

Intervjuleder er Eilif Hallingstad Finnseth, prosjektleder hos Unge funksjonshemmede.

Intervjuet er transkribert med hjelp av KI, og rettet på av Eilif Finnseth.

Hele intervjuet:

Eilif Finnseth

Hei Grete Wold. Du er stortingsrepresentant for Sosialistisk venstreparti her på Stortinget, og valgt fra Vestfold. Og hvis jeg husker riktig utdanningspolitisk talsperson.

Grete Wold

Korrekt.

Eilif Finnseth

Så kult. Siden du er stortingsrepresentant fra et fylke. Jeg vil gjerne høre. Hvordan er det? Hva betyr det for deg å være folkevalgt?

Grete Wold

Det betyr veldig mye ansvar. En del seire. Men også å møte ganske mange skuffa mennesker, fordi på hvert eneste arbeidsprogram, hvert eneste budsjett, hver eneste sak vi jobber med, så er det noen organisasjoner, noen personer og noen områder hvor jeg kan si yes, det fikk jeg til. Men dessverre så er det ved at man representerer et lite parti altfor ofte at jeg må si, beklager. Jeg fikk det ikke til, og det er det er den delen av jobben som er litt slitsom.

Eilif Finnseth

Føler du at politikere ikke får ting til? Er det en grunn at man ser at unge ikke deltar i valg? For det er en bekymring som mange har, at for eksempel 20 til 24 - 25 stemmer minst, og førstegangsvelere stemmer også lite i forhold til resten av befolkningen. Er det en bidragsyter til det?

Grete Wold

Jeg tror det er veldig, veldig sammensatt. Jeg tror unge i dag har vokst opp i et samfunn som har fungert veldig godt. Vi klager jo veldig mye på alt som er dårlig i Norge, men det er jo stort sett et godt samfunn å vokse opp i. De fleste har fått gått i en god barnehage. De fleste har fått en gratis skole. De fleste har fått muligheten til å drive med fritidsaktiviteter, og de aller fleste vokser opp i trygge hjem og man vokser opp i et samfunn hvor man har muligheter. Det er mulighet for å ta en gratis utdanning. Man har mulighet å få en jobb. I hvert fall de aller fleste har mulighet til å få en bolig.

Det begynner vel å lugge litt mer akkurat på det området, og det gjør nok også at jeg tror ikke at man opplever at det er så stor forskjell. Og i det så kommer jo dette med at man ikke får gjennomslag. Fordi det skal mer til å dreie utviklingen i en retning. Vi er så mange partier. Vi er så mange som skal mene noe, og så blir det veldig mye småting som vi fikser opp i. Men de store retningsvalgene, og de store endringene i folks liv, de er jo sjeldnere og sjeldnere. Og så er jo vi politikere veldig flinke til å selge oss selv da. Å si alt vi har fått til, og når vi står ved hverandre og prøver å overby hverandre på hvem som har fått mest liksom, ja, så er det ikke så lett å vite hvilket parti som egentlig jobber for meg.

Eilif Finnseth

Det er jo en ting som veldig mange unge bryr seg om, som er veldig viktig for tiden. Det er jo altså den internasjonale uroen. Vi ser jo til andre land som kanskje har et mindre, altså et dårligere fungerende demokrati eller et ikke eksisterende demokrati. Vi ser internasjonale kriser og krig. Krig går hardt utover marginaliserte grupper, også funksjonshemmede, kvinner og skeive. Hvis SV kunne bestemt hvert fall litt mer. Hvilken rolle er det Norge ville tatt i møte med den internasjonale uroen?

Grete Wold

Jeg mener at Norge kan ta større plass i diplomatiet. Jeg er 100% overbevist om at det å snakke sammen er bedre enn å slå hverandre. Og jeg husker jo, da husker jeg hvor gammel jeg var, men jeg husker at jeg oppdaget at voksne mennesker som jeg trodde var veldig fornuftige. Voksne mennesker var jo kloke mennesker. Det var jo barn som var dumme. At jeg skjønnte at de voksne menneskene faktisk velger å løse problemer med å skyte på hverandre, ødelegge land og ødelegge kloden. Det gav liksom ikke mening, og det gjør det fortsatt ikke for meg. Det gir fortsatt ikke mening, og derfor så blir jeg litt sånn skuffa over at vi ikke klarer å ha en tydeligere stemme. Og jeg tror Norge er i en posisjon hvor vi faktisk blir oppfattet som en seriøs aktør og hvor vi kan innbytte mere samtaler og vi kan presse på diplomatisk. Der har vi fortsatt en jobb å gjøre, og så er selvfølgelig ikke Norge et kjempestort og mektig land.

Vi er ikke det. Men vi er et velfungerende land. Vi er et relativt rikt land. Vi har en god standing. Jeg tror vi har god diplomatisk forankring hjemme som gjør at vi ikke har store interne uroligheter, og som gjør at vi faktisk kan tillate oss å rette blikket mer utover og faktisk presse på de vennene som vi har i verden.

Eilif Finnseth

En annen krise som jeg vet SV har brydd seg mye om sammen med andre partiene som man ofte kaller for de grønne partiene på Stortinget. Og det er klimakrisen. Vi vet jo også at klimakrisen treffer marginaliserte grupper i verden ekstra hardt, og da vil jo også funksjonshemmede oppleve en stor utrygghet. I 2021 så var det snakk om at det stortingsvalget skulle være klimavalg.

Man så at de grønne partiene i hvert fall gikk litt frem. Og i etterkant har man opplevd at man i 2023 så flere at "Greta Thunberg-generasjonen er borte og at man lenger ikke fokuserer på det". Ved årets valg. Hvilken rolle er det klimaet har?

Grete Wold

Alt for liten rolle, alt for alt for liten rolle. Det er dessverre så mange problemer og konflikter, og så mye utfordringer som oppleves både i Norge, men ikke minst som du var inne på internasjonalt, som gjør at miljøkrisen får en mye mindre plass i denne valgkampen enn den burde hatt, også fordi at krig og uro og ustabilitet i verden, men også det her hjemme henger jo også sammen med klima. Så det at man på en måte dytter det litt til siden det tror jeg er veldig, veldig synd.

Jeg tror at vi politikere må ta et ansvar for å sette det på dagsorden også. SV er jo det vi kaller oss for, et rødt og grønt parti, ikke sant? Vi tenker jo at rettferdig fordeling henger sammen med at vi skal ta vare på jorda vår også. Og hvis man ikke gjør det, så er det de fattigste som betaler prisen først. Det er ikke Trump og Musk som kommer til å lide når det blir ulevelig i Indonesia liksom, så det er noe med at vi er nødt til å ta det i et solidaritetsperspektiv. Ta det inn i freds-jobbingen og i alt vi gjør for både klima og miljø henger utrolig tett sammen med sosialpolitikk.

Eilif Finnseth

Ja, jeg vil ta å stille et spørsmål som får oss litt nærmere Norge. Spesifikt kanskje helt ned til distriktene. De siste 4 årene så har man hatt en regjering ledet av Arbeiderpartiet og Senterpartiet. SV ble budsjettforhandler og har jobbet tett på med regjeringen. Vi har opplevd de siste 4 årene at flere skoler i distriktene blir truet med nedleggelse, eller har blitt nedlagt.

Vi ser også for eksempel skoler som har tiltak for barn og unge som trenger tilretteleggelse på skolen. Om det er universelt utforma skolebygg eller spesielt tilrettelagte utdanningstilbud. Det blir også bortprioritert og lagt ned fordi at kommuner opplever en veldig stram kommuneøkonomi. Siden dette er en regjering hvor dere har vært budsjettforhandler i 4 år. Klarer ikke dere rødgrønne partier å fikse kommuneøkonomien?

Grete Wold

Ikke godt nok. Nei, ikke godt nok. Jeg tror kanskje det at hvis man snakker nasjonalt, så er kanskje det en av de aller aller viktigste sakene vi har. Fordi at alle bor i en kommune. Tjenestene vi tar imot fra vugge til grav ut, stort sett gis av en kommune. Vi ser at kommunene sliter veldig, veldig tungt. Jeg satt i kommunalkomiteen før jeg kom ut i utdanningskomiteen og jobbet jo mye med kommuneøkonomi. Jeg opplevde at det var forferdelig krevende å få forståelse for hvor krevende det egentlig er mange steder. Så, nei, jeg tror ikke vi har lykket godt nok med det. Så skal det jo sies at regjeringen kommer på bordet med en bunke milliarder, og vi fikk jo økt enda mer nå og. I revidert så fikk vi på plass vel totalt 1,6 milliarder til kommuner og fylkeskommuner, så det er klart at vi prioriterer store beløp til kommunene.

Det er ikke noe tvil om, men jeg opplever nok at det har tatt veldig lang tid før de helt har forstått alvoret der ute, også fordi jeg synes at kommunenes sentralorganisasjon KS også har vært litt for pinglete i forhold til å si hvor alvorlig det vært. Jeg synes vi har hørt i litt for mange år at "Nei da. Det går bra, det går fint ute i kommunene og de klarer seg greit". Og så har jeg jobbet selv i kommunene i 30 år. Jeg vet at vi har ikke gjort annet enn å kutte i de 30 årene, og noe er helt sikkert vært berettigede kutt.

Det kan helt sikkert effektiviseres, men jeg kjøper ikke helt den historien om at det bare sitter folk rundt på rådhuset og ikke gjør noe fornuftig, altså. Den tida er over, så jeg blir jo litt sånn skuffa når man sier at ja, man kan bare kutte fordi det sitter en masse papirflyttere

på rådhuset, og de gjør ingenting. Så er man rasende, for de byggesakene tar lang tid og så er man rasende fordi man ikke får en tillatelse til det man vil.

Man er kjempefortvila fordi at HMS arbeidet ikke er bra nok. Det er sånn "Ja, men vi kan ikke hjelpe", og så ender man opp med å kjøpe en hel masse konsulentttjenester, ikke sant? Og poser millioner ut i en eller annen bransje der ute, så det er blitt en litt sånn hoggestabbe på å si at i kommunen, der man bare spare. Man har spart i kommunene i flere tiår. Jeg er ikke så sikker på om det går an å skjære mer inn i beina nå, altså. Jobben skal gjøres også.

Eilif Finnseth

En av de tingene man er veldig bekymret for når det gjelder kommuneøkonomien da. Du nevnte de tjenestene som man tilbyr lokalt. For oss i UngFunk er jo at man får en forutsigbar og universell tilgjengelig BPA-tjeneste veldig viktig. Det ser man ofte diskutert når man samtidig ser på kutt og på hvor mye er er unge verdt. Hvor mye skal vi bruke på dem og sånn der. Partiene har litt ulike løsninger for BPA framover. Vi ser jo veldig spent på hva som vil skje videre.

SV vil at det skal bli en statlig tjeneste. Hvordan vil det påvirke BPA og få det bedre?

Grete Wold

Vi mener at det bør bli statlig. Egentlig mest fordi det skal bli mest likebehandling, og så fordi vi har mange kommuner. Ikke alle kommunene sliter like mye, men jeg opplever at man tolker lovverket ulikt. Man legger ulike kriterier til grunn. Vi ser at mennesker flytter til kommuner som faktisk tar dette på alvor. Så det at man får en statlig ordning med statlige kriterier, og hvor det skal være en større grad av en rettighet. Ja, det mener jeg er helt avgjørende. Alt for mye på dette feltet her er basert på en eller annen budsjettpost, og så setter man av så og så mange millioner til en eller annen pott. Det kan være aktivitetsmidler eller arbeids og utdanningsreiser eller synstilbud for synshemmede.

Uansett er det en pott, og jeg synes det er feil perspektiv. Fordi enten så har man behov for den tjenesten, eller så har man ikke behov for den tjenesten, og da kan man ikke sitte og si at "nei, men nå kom du for seint" så det må være en rettighetsbaserte tjenester, og det er det jeg tenker med det statlige at det må inn i lovverket. Det må reguleres og det er noe du har krav på, og så må du bare levere på det. Ja, ferdig snakka.

Eilif Finnseth

Det gir veldig mening. En annen kritikk som vi ofte kommer med er at i mange prioriteringer ser man at unge voksne som har en funksjonsnedsettelse eller kronisk sykdom blir bortprioritert. Dette kunne kanskje blitt løst eller satt på agendaen hvis man hadde fått inkorporert CRPD. Det jeg er spent på, er hvordan den saken kommer til å videreutvikle seg. Det ble jo sagt fra arbeiderpartiregjeringen at forslaget kommer til høsten. Jeg vet jo at SV er for, så jeg har egentlig lyst til å høre om hvordan den vil kunne påvirke loven? Hvis du kan si litt om det. Hva vil skje hvis CRPD faktisk blir vedtatt, og blir inkorporert i norsk lov?

Grete Wold

Det vil jo påvirke flere lover, fordi du vil jo måtte ta hensyn til alt man sier og gjør, for å si det litt enkelt. Så det er klart at det kommer til å påvirke mange lover. Og så er nok jeg en av de som er litt sånn avventende til at det skal fikse alt, fordi det er et skritt på veien, og så vet vi at de mange realiteter der ute som handler om kommuneøkonomi som vi har vært inne på. Det er budsjetter. Det er tolkning av ting. Det er noen steder litt vond vilje, og noen steder lite forståelse. Lite kompetanse. Så jeg tenker at det er et viktig skritt i riktig retning at det vil gjennomsyre lovverket på en annen. Ja, men det er bare en del seier.

Eilif Finnseth

En av de verste barrierene som man kan oppleve som en sårbar gruppe i samfunnet er den det jeg vil kalle den menneskeskapte barrieren. Som ofte er møte med lave forventninger, hets og vonde eller dårlige holdninger. Og det at man kan skape et utenforskap og annerledesgjøre andre. Ekspertråd har påpekt at man trenger et økt fokus på bekjempelse av for eksempel hatkriminalitet og sånt, og å forebygge tidlig.

Hvordan er det SV vil gå frem for å kunne som beskytte sårbare grupper mot hat kriminalitet eller hets?

Grete Wold

Jeg tenker at det er hvert fall to spor. Det ene er jo det raske sporet som handler om å slå ned på det som skjer, og å få forståelse i alle nemnder og utvalg som jobber med dette og i politiet ikke minst. Så det å på en måte slå hardt ned på ting når det har skjedd, og så er det jo noe med at vi må jo prøve å forhindre at det skjer da. Det er en ting er å slå ned på det som har skjedd, men vi skal sørge for at det ikke skjer.

Da tenker jeg på det langsiktige arbeidet, og det er der jeg elsker barnehager og fellesskolen. Jeg tenker at det at man bryter ned barrierer, møter mennesker som de menneskene de er, ser ressurser og ser mulighetene. At en ikke ser hverken rullestolen eller den hvite stokken eller utfordringene med å ordlegge seg. Det at man ser menneskene og lærer seg det fra barnsben av. Det tror jeg er utrolig viktig, og det er jo også de menneskene som kommer til å være sjefer i diverse firmaer om noen år og skal ansette noen. Og som kanskje ser muligheten og ikke barrierene da, og så tror jeg vi holder på å få en holdningsendring. Det handler rett og slett om at vi har ikke råd til en reservebenk.

Vi trenger folk absolutt overalt. Vi trenger folk i alle roller, og det betyr at vi vi kan ikke benke en masse mennesker fordi det krever litt mer for å få de fram og tilbake til jobb, eller fordi de trenger snev og tilrettelegging, eller fordi de kanskje løser oppgaven litt annerledes enn det kollegaene gjør. Kanskje det ikke er så veldig giret å komme til lunsj, for de er ikke en personlighetstype som trives så godt med andre mennesker, ikke sant? Vi har ikke råd til å la disse menneskene sitte hjemme på en uføretrygd, altså. Og de tilfører noe positivt.

De tilfører noe som vi trenger på alle sektorer, og jeg har opplevd at det begynner å spre seg en bedre holdning på det, men vi vet jo at det er veldig, veldig langt igjen. Og i den

diskusjonen så synes jeg det er litt interessant å koble på det til sykepengene også. Man ser at hele arbeidslivsdiskusjonen blir veldig sånn skal rette på personer og på individ. "Det er du som er syk. Det er du som er funksjonshemmet. Det er du som ikke klarer det". I stedet for å snu det litt på at hvilke typer arbeidsoppgaver er det man kan gjøre da, istedenfor å peke på individet og si at "Nei, men du passer ikke til vår standard", men kanskje vi skal gjøre noe med standarden da, ikke sant? Vi må rette fokus mere på arbeidslivet, og her er ikke offentlig sektor noe bedre privat næringsliv. Det må vi bare erkjenne med en gang.

Så vi har en lang vei å gå i forhold til å legge til rette, og så tenker jeg at en del virkemidler via NAV-systemet, hvor det er ulike ordninger for å få dekket av det man trenger da til tilpasninger og sånne ting, burde vært bedre opplyst om. Og ikke minst, ikke ha en ferdig pott. Enten så trenger man, eller så trenger man det ikke.

Eilif Finnsæth

Du nevnte fellesskolen, og hvor viktig den var. Før høstens valg, og jeg vet at alle politikere er veldig glade i å prate om skolen for den betyr veldig mye for oss og alle er glade i politikk som skal forbedre livet til barna.

Jeg fikk meg en tanke på at når man ser på høstens utvalg av partier, så er det jo flere partier som prater om at de vil forbedre den på karaktersnitt, og de vil kanskje differensiere litt ut ifra evne, og de synes at det er en bedre måte å tilrettelegge for individet i klassen, har jeg hørt i hvert fall. At hvis man ser på de som gjør det veldig bra, så kan de få en form for fagundervisning, mens de som kan slite mer skal få en litt annen oppfølging og at man separerer litt etter evne. Er det den beste måten å liksom bygge opp skolen? Hvordan er det SV ser på dette?

Grete Wold

Hvis man tenker en mer nivådeling, som jo har vært tatt til orde for her på Stortinget. At man ønsker å dele litt mere basert på hvor på skiktet man befinner seg. Oppe, nede eller sidelengs - det er det samme hvordan man sier det. Jeg tror ikke det er veien å gå. Jeg er litt redd for en nivådelt skole, også fordi at unger endrer seg hele tiden. Så hvis ikke man mestrer noe om man er 5 og et halvt år, så blir man plutselig satt i en kategori med forventninger som er annerledes. Og så går det kanskje 6 måneder, så burde man egentlig ha en helt annen linje.

Skal man da drive med et kartlegge- og testregime, da? Sånn cirka hver tredje måned bare for å finne ut om man skal rykke opp eller ned i en gruppe? Jeg mener det er ikke sånn skole vi skal ha. Men jeg støtter jo absolutt at vi skal ha nok ressurser i skolen som gjør at læreren kan se at "Ok, her er det en gruppe som er superflinke på akkurat dette.

Kanskje de skal få lov til å ha noen litt andre oppgaver, for det synes de er veldig gøy. La oss få en assistent til å ta dem med ut og jobbe litt med det", eller at man ser at det er elever og tenker at "Ok, men her må vi sette inn en ekstra ressurs. Kanskje de bør gå på et grupperom og jobbe litt med de oppgavene, for det er ikke noe vits i at de sitter med disse oppgavene når de ikke har fått med det basic her". Sånn at man midlertidig setter de på grupper og

sånn sett nivådelar på den måten gjøres ved skolen i dag. Utfordringen der er jo at det er en lærer og litt for mange elever. Ja, så det er klart. Får du inn flere kvalifiserte lærere og ikke minst kvalifiserte lærere i hvert klasserom. Bare å begynne der. Lærere som har den pedagogiske evnen til å gjøre dette her. Og ha det laget rundt elevene som assistenter, miljøarbeidere, støttelærere og spess-ped. folk, ikke sant? Og du har de folka rundt deg som faktisk kan se den enkelte elev og si "OK hva er det du trenger?".

Så på den måten så ønsker jeg å dele, men jeg er veldig redd for at vi skal sette barn i båser fra de er 6 år og oppover. Det blir noe selvpoppfyllende over det, hvis du skal sette, for å si det litt på spissen da, de bøllete uro-gutta i en kategori. Hvor du forventer ikke så veldig mye i det hele tatt. Du tenker at de skal i gymsalen å klatre og bruke masse energi, og så taper de 2 år med matte. Jeg tenker at det er nei. Jeg er litt redd for den delingen der, ja.

Eilif Finnseth

I starten av denne samtalen så prater du litt om at en av de tingene du synes er en viktig del for deg med det å være folkevalgt er at du må gå ut noen ganger og kanskje skuffe folk. At det du ikke klarer nok. Og så har vi også pratet om partier som kanskje ikke får til det de vil, eller svikter. Ved høstens valg så, og dette er kanskje litt sånn på spissen spørsmål. SV er et rødgrønt parti. Et sosialistisk parti som har samarbeidet med Arbeiderpartiet og Senterpartiet de siste 4 årene. Dere har sittet i regjering med dem før.

Vi har jo også partier som Rødt og MDG på rødgrønn side. Jeg lurte litt på, hvis man for eksempel vil ha en omfordelende skattepolitikk, bør man ikke heller stemme Rødt? Og samme hvis man vil ha en veldig stor klimatilakspakke, bør man ikke stemme MDG? Er ikke dere liksom i hver av dem, og bør man ikke da gå på en av de litt mer radikale forslagene?

Grete Wold

Det er et veldig, veldig relevant spørsmål, og det er noe man egentlig bare må gjøres opp en egen mening om. Jeg vil jo som SVer si at det er 2 ting som slår inn der for meg. Jeg støtter veldig, veldig mye av det røde politikken til Rødt, og vi samarbeider mye på Stortinget. Jeg stemmer også for veldig, veldig mye av den gode grønne politikken som Miljøpartiet har. Utfordringen er at de er kanskje ikke så gode på begge deler. Og det er jo der jeg mener, at vi er et godt, kall det et kompromiss, da. Vi henter det beste fra Rødt, og vi henter det beste fra Miljøpartiet. Og så har vi selvfølgelig vår egen politikk som omfordeler dette på en god måte. Så det er vel det jeg tenker.

Hvis man er opptatt av begge deler, så tenker jeg SV er det partiet som kombinerer det aller best. Det andre argumentet da, som blir litt sånn valgkamp-vink. Det er jo at der hvor vi er nå, så er nok SV sin mulighet til å få gjennomslag for politikken, for å tenke litt sånn strategisk, betydelig større enn det den er for Rødt, men i hvert fall for Miljøpartiet. Så Miljøpartiet ligger dessverre veldig dårlig an, og det var som vi er inne på i stad i forhold til valgkampen. Det er synd, for de er veldig mye god politikk, men de har også en litt mer inkonsekvent politikk når det kommer til omfordelingsspørsmål. Så hvis man er opptatt av det også, så er det klart at det er Rødt som er soleklare her på sine argumenter.

Samtidig så har Rødt en såpass ... Jeg vil ikke bruke ordet ekstrem, for de er ikke ekstreme på noen som helst måte. Noen vil kalle de det, men det er klart de er såpass langt til venstre at det vil nok bli vanskeligere for dem å få gjennomslag inn i en regjering.

Både med Arbeiderpartiet, men i hvert fall hvis Senterpartiet skal rundt bordet. Så hvis Senterpartiet synes SV har vært et hår i suppa. Jeg kan love deg at de kommer til å føle at de har fått hele parykken hvis de får Rødt. Og det gjør at hvis man skal prøve å få gjennomslag for politikken strategisk sett, så ville jeg tenke at SV er det partiet som har fått det mye på disse 4 årene, og blir vi enda litt sterkere enn noen gang, så kan vi få til enda mer.

Eilif Finnseth

Jeg har bare et par spørsmål til, og jeg vil bare fokusere litt på det med hva som skjer etter valget, fordi at jeg har lurt litt på følgende. Er det et demokratisk problem at man ikke vet hvilken regjering man får, hvis man stemmer på et gitt parti? For akkurat nå så virker det litt som at man har ulike ideer på hver side av politikken. Hvilken regjering man kan få. På borgerlig side så prater FRP om å ha 2 partier i regjering. Høyre vil ha 4 partier. Venstre vil ha 3 der. Det er litt forvirrende, og samme på rødgrønn side så er det snakk om at kanskje Arbeiderpartiet må styre alene. Kanskje man skal få det samme som man hadde i 4 år nesten, men man har ulike ideer. Hva er det man får hvis man stemmer SV? Skal SV i regjering?

Grete Wold

SV vil søke makt, og ville sånn sett i regjering, hvis vi får gode nok gjennomslag i en regjeringsplattform. Det vil vi, og vi mener jo at alle politiske partier som stiller til valg må være beredt til å både få makt, og å ta makt. Og det ansvaret som følger med det. Det må alle være forberedt på, og det vil SV også gjøre. Så opplever vi at når vi ikke fikk gode nok gjennomslag i Hurdalen, når vi skulle danne denne regjeringen som vi har nå, så opplever vi at vi har fått det veldig mye også på utsiden. Og det kan jeg forstå kan virke litt sånn forvirrende, fordi om man er i regjering, eller er man støtteparti? Er man foretrukket budsjettpartner? Hvor mye makt har man egentlig? Så, jeg tenker jo at man må stille seg først et spørsmål.

Vil man at det er Høyre- eller venstresiden som skal styre i Norge? Da har man på en måte eliminert halvparten, og så må man ta den lille øvelsen å se hvilket av de partiene som har best politikk på det jeg synes er viktig. Hvem er det som dekker de feltene jeg er opptatt av, og så bør man stemme på det partiet. For da er det partiet som får litt mer makt med din stemme. Ikke være altfor strategiske, men tenke litt også på hvilken posisjon det er og hvor tett på er det. Ønsker man at venstresiden skal dras enda litt mer mot venstre? Det er jo for meg og SV absolutt det viktigste.

Ønsker man at Arbeiderpartiet skal styre alene? De har gjort det før, og det har ikke funket så kjempebra. Jeg tror de trenger SV som et godt støttehjul der, men da er det nok SV det beste alternativ.

Eilif Finnseth

Siste spørsmålet er en rød tråd. Vi har jo pratet om flere barrierer i samfunnet. Som demokratiske og sosiale. Vi har pratet om skole. Du har nevnt arbeidsplasser, hets og holdninger. Det er mange barrierer som unge voksne som har en funksjonsnedsettelse eller kronisk sykdom kan oppleve i hverdagen. Altfor mange. UngFunk bryr seg mye om det.

Det er derfor vi har Barrierefritt Demokrati gående, for å prøve å få disse sakene opp i et valgår, og å minne politikerne på de viktige sakene. Hvis en ung velger går til valgurnen 8. September, og har lyst til å stemme fram et parti som kommer til å jobbe aktivt for å fjerne barrierer for denne sårbare gruppen i samfunnet de neste årene. Hvorfor skal den personen velge SV da?

Grete Wold

Den personen bør velge SV fordi vi har hatt en konsekvent og god politikk på dette her gjennom flere tiår. Vi har hatt politikere som har vært opptatt av disse spørsmålene. Jeg vil si alltid, men hvert fall så lenge jeg har vært i politikken, og det at man er konsekvent på det. At man har partiprogram, hvor det får en naturlig plass. I SV så har vi et eget nettverk som jobber med disse spørsmålene.

Vi har satt dette på dagsorden helt fra dag en, og jeg mener at det er ikke en spesiell politikk. Det er en politikk som skal gjennomsyre alle felt, og det opplever vi at det er oppe i våre diskusjoner hele tiden. Så, se på arbeidsprogram. Se på et alternativt budsjett. Se på hvem som ønsker å gjøre noe med dette hvis en får makt. Det er det aller viktigste, tenker jeg.

Eilif Finnseth

Ok, men da vil jeg bare ønske deg lykke til med valgkampen. Så får du ha en god dag videre.